KIRKENYT
JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE SEPTEMBER 1999

Åbningshøjtidelighed for Ballerup Wards nye lokaler

Lørdag d. 15. maj 1999 kl. 15.00

Biskop Lars Frigast bød velkommen til venner og søskende, som var mødt frem for at være med til at indlede Ballerup Wards virke i de nye lokaler på Banegårdspladsen 3-5 i Ballerup-Centret. Ballerups borgmester var blandt de fremmødte.

Tillid er vigtig

Den amerikanske ambassadør bror Swett holdt første tale. Han nævnte, de mål han har som ambassadør for USA her i Danmark. Han fortsatte, for at vi i fællesskab kan nå disse mål, er der brug for en vigtig lim, som er tillid. Ambassadøren fortsatte med, at der ikke er nogen organisation, som bedre kan forstå tillid end denne kirke.

Han gav eksempler fra USA's historie, hvordan tillid til Gud og bøn hjalp dem til at blive en nation. Tillid er ikke nemt at opnå, og derfor er Ballerup heldig, at de nu har en institution, hvor vi kan lære om tillid.

Vi er mere afhængige af hinanden, end vi tror. Selv i dette lille ward i Danmark har vores handlinger større betydning, end vi regner med. Bror Swett afsluttede med, at han håbede, at Ballerup vil have en positiv indflydelse på samfundet fremover.

FOTO: EP

Medlemmer og venner ankommer til de nye lokaler i Ballerup-Centret.

Guds kirke findes på jorden

Biskop Lars Frigast indledte sin tale med at takke alle dem, der har arbejdet på og hjulpet med til, at det blev muligt for Ballerup Ward at få deres egne lokaler.

FOTO: EP

Ballerup Wards kor.

FOTO: EP

Efter mødet var et meget flot sandwich og kage bord gjort klar.

FOTO: EP

Børnene havde deres egne forfriskninger i deres nye primarylokaler.

Biskoppen fortsatte med at fortælle om kirkens tidligste tid i Danmark.

I det moderne samfund er der ikke meget plads til kirken, ofte nedgøres det at der er et højere væsen. Men Guds kirke findes på jorden, med samme præstedømme som på Kristi tid. Vi glæder os over at fortælle andre om det. Der er en mening med livet. Mennesker er af uendelig værdi. Lad os her på jorden påvirkes af de gode ting.

Førsterådgiveren i stavspræsidentskabet, Jens Kristoffersen, talte efter biskoppen. Han indledte med, at han godt kunne lide at stå på Ballerup Wards nye talerstol. De ydre rammer er nu på plads, og det hele er forløbet på en smuk måde. Fortsæt nu med at udvikle det indre, så vi kan blive som Kristus. Lad os udvikle visioner om det gode og det smukke.

Smuk musik og dejlige lokaler

Efter præsident Kristoffersens bemærkninger var der et meget flot musikprogram med medlemmer fra Ballerup Ward. Rebecca Gram sang 'Smile' af Charlie Chaplin. Jes Gram spillede 'Nocture Op. 9 Nr. 1' af Chopin. Helena Nørrung og Rebecca Gram sang 'For the beauty of the Earth' af John Rutter. Ballerup Wards kor sluttede med at synge 'Elsker hverandre' af Luacine Clark Fox.

Derefter var der udstilling og forfriskninger i de andre lokaler, og man kunne få en rundvisning. Det er nogle meget dejlige lokaler, som Ballerup har fået, og de var smukt indrettet.

FOTO: EP

Forskellige udstillinger fortalte om vores aktiviteter i kirken – her om Primary.

FOTO: EP

Udstilling om Unge Pigers program.

Præsident Hinckley taler til de hellige i Chile

Præsident Gordon B. Hinckley talte for nylig i Santiago, Chile, til det, som regnes for at være en af den nutidige Kirkes største forsamling af medlemmer uden for USA nogensinde. Mellem indvielsessessionerne for templet i Bogotá, Colombia, fløj han den 26. april til Santiago og talte til omkring 57.500 medlemmer - over 10 procent af Chiles samlede medlemstal.

"Jeg vil altid nære kærlighed i mit hjerte", sagde præsident Hinckley, "til de fantastiske, gode, vidunderlige og ydmyge mennesker, som jeg har lært at kende i Chile, i denne store by Santiago, ned sydpå til Concepcíón og hele vejen ned til hvor det blæser så kraftigt og hele vejen nordpå over de store ørkenområder, der ligger mellem dette sted og Antofagasta og op til Arica."

Præsident Hinckley fortalte om en erindring om et tidligere besøg i Chile: "Bror Rodolfo Acevedo mindede mig om dengang, da jeg kom hertil i 1969. Jeg fløj over bjergene fra Mendoza i Argentina, og bjergene var tørre. Der havde været en frygtelig tørke i Chile. Der var ikke faldet nogen regn i meget lang tid, og jeg var her for at indvie en kirkebygning i La Cisterna. Under indvielsesbønnen bad jeg og bønfaldt Herren om regn." Præsident Hinckley citerede da det, som Robert Burton, der havde været missionspræsident i Chile i 1969, havde sagt: "Dagen efter ældste Hinckleys besøg begyndte regnen at falde i det sydlige Chile. Regnskyerne rykkede gradvist nordpå og bragte en velkommen regn til hele landet."

Præsident Hinckley fortsatte: "Det var ikke mit værk. Det var Gud vor evige Faders værk for folket i dette land. Jeg tror på, at det var et svar på troen og bønnerne fra de sidste dages hellige, som var få i antal, og hvis tilstedeværelse og hvis tro velsignede hele nationen."

Præsident Hinckley sagde om templerne: "Nu ser jeg på jer alle her til morgen, brødre og søstre og børn, skønne små børn, skønne drenge og piger. Er de jeres? Er de beseglet til jer? Vil de blive jeres for evigt, selv når døden rammer? Vil de være jeres i tid og al evighed? Mine søskende, I, som ikke har været i Herrens hus, jeg beder jer denne morgen indtrængende, med al den kraft jeg har, om at begynde i dag med at omvende jer fra fortiden, om at bringe jeres liv i orden, så at I kan tage dertil og binde dem til jer, som I elsker allermest, og som er jer allerkærest."

Medlemmer venter i regnen ved Monumental Stadium i Santiago, Chile, på at regionalkonferencen skal begynde.

Over 10 procent af Chiles sidste dages hellige samledes for at høre præsident Gordon B. Hinckley.

Templet i Bogotá i Colombia indviet

"Lige fra den første bekendtgørelse af dette tempel og indtil nu er der gået 15 år," sagde præsident Gordon B. Hinckley ved indvielsen at det nyligt færdigbyggede tempel i Bogotá i Colombia. "Vi har haft mange forskellige problemer: Beliggenheden, grunden, forsøg på at få ejendomsretten og mange andre faktorer, men nu er det endelig sket ... Det er smukt, det er et passende monument for de gode mennesker i Colombia."

Præsident Hinckley præsiderede ved grundstensceremonien og den første indvielsessession den 24. april. Derefter rejste han til Santiago i Chile til en regionalkonference og lod præsident James E. Faust, andenrådgiver i Det Første Præsidentskab, præsidere ved de seks efterfølgende indvielsessessioner. Efter at have talt til medlemmerne i Santiago tog præsident Hinckley tilbage til Bogotá den 26. april for at lede de sidste fire indvielsessessioner. Han blev ledsaget af ældste Russell M. Nelson fra De Tolv Apostles Kvorum. Ældste Francisco J. Viñas fra De Halvfjerds og præsident for Sydamerikas nordlige område og hans førsterådgiver ældste Robert J. Whetten fra De Halvfjerds talte ligeledes ved indvielsessessionerne.

"Vi er overvældede over templets storslåede skønhed," sagde præsident Faust. "Det overgår vore forventninger. Arkitekturen er enestående, og de mange særpræg gør det til noget helt særligt. Det smukke arbejde i sten, som findes i gulvene og andre steder i det celestiale værelse, er enestående." Han fortsatte: "Vore hellige er blevet rørt til tårer over at kunne deltage i indvielsessessionerne. Folk er kommet så langt væk fra som Pasto og Medellín og andre steder, og har rejst med bus i op til 22 timer." Et samlet antal på over 11.300 medlemmer overværede de 11 indvielsessessioner.

Templet i Bogotá i Colombia er Kirkens 57. fungerende tempel.

"Det var et privilegium at deltage i indvielsesceremonierne i templet i Bogotá i Colombia," sagde ældste Nelson, "at tale med folk, som stod i kø for at komme ind i templet tirsdag morgen, efter at templet var indviet. De stod i kø i hundredevis for at komme ind i det indviede tempel for at modtage deres tempelbegavelse; de have stor glæde i deres ansigt, og mange havde tårer i øjnene. Det var ligeledes en stor oplevelse at være vidne til Herrens kraft, som sænkede sig over Kirkens præsident, præsident Hinckley, og hans rådgiver, præsident Faust, da de talte til folk med stor kraft og myndighed."

Omkring 16 km fra Bogotás centrum ligger Kirkens 57. fungerende tempel, som har fire ordinanceværelser og tre beseglingsværelser. Forud for indvielsen var 127.000 mennesker på rundvisning gennem bygningen i løbet af en tre-ugers periode med åbent hus, hvilket resulterede i 10.000 henvisninger til missionærerne. "Medlemmerne har arbejdet meget hårdt på at invitere folk til at komme til åbent hus," sagde ældste Viñas. Det større tempel betjener omkring 130.000 medlemmer i Colombia og omkring 32.000 medlemmer i nabolandet Panama.

"Vi er taknemmelige for dem, der er gået forud for os for at etablere og styrke dit rige i denne del af verden," sagde præsident Hinckley i indvielsesbønnen. "Nu står dette smukke tempel som et vidnesbyrd om sandheden i alt det, som de har belært om og gjort. Det frembyder evangeliets allerstørste velsignelse til alle, som modtager de ordinancer, som foretages herinde. Det udstrækker dit hellige værk fra livet på jorden til de evigheder, som ligger forude. Det giver større forståelse af forsoningen, som Frelseren udførte for menneskeheden."

Præsident Monson giver råd og trøst

Præsident Thomas S. Monson, førsterådgiver i Det Første Præsidentskab, talte ved Brigham Young Universitys translokation og talte senere ved en fuldtidsmissionærs begravelse.

"Erfaringer fra fortiden og udfordringer i fremtiden viser et enormt behov for himmelsk hjælp i dag," sagde præsident Monson ved BYUs 124. årlige forårstranslokation, hvor den største klasse i BYUs historie dimitterede. "Søg ivrigt, og så vil I helt sikkert finde det."

Præsident Monson sagde om fortiden: "Husk, at de veje, som I så rask rejser ad, fører ud af den slørede fortid, og I studerer fortiden hovedsageligt på grund af dens betydning for nuet og dens løfter for fremtiden. Når man ikke tager ved lære af fortidens erfaringer, er man dømt til at gentage de samme fejl og lide under de deraf følgende konsekvenser."

Om fremtiden sagde han: "At lære er ikke kun en aktivitet, der finder sted i klassen, men hele dagen og overalt. Det er ikke kun formelt, og sjældent let, og slet ikke skræddersyet og lige til at gå til. Faktum er, at den, der efter at have forladt universitetet holder op med at lære, giver efter for tanken om begrænset nytte, begrænset tilfredshed og begrænset lykke." Han fortsatte: "Jeres fremtid vil kun bringe uoverkommelige problemer, når I anser dem for værende uoverkommelige. Det er jeres udfordring at holde fast i troen på fortiden, mens I holder trit med fremtiden."

Om nutiden sagde han: "Der ligger en åben vej forude. De, som vandrer ad den med succes, ignorerer irrelevante tillokkelser og afstår fra aktiviteter, der ikke bidrager til opnåelse af deres mål. De tager sig ikke af reklamer, der har til hensigt at lede dem ind i denne eller hin blindgyde med ubekymrethed og velbehag. De står på egne ben, sætter deres egne mål og vinder deres egne sejre."

Præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, Jehan Sadat, Egyptens forhenværende præsident Anwar Sadats hustru, samt forfatteren Madeleine L'Engle talte ligeledes ved translokationen.

Den 3. maj talte præsident Monson ved begravelsen for Jonathan Philip Barrett fra Morgan i Utah, som blev dræbt ved et tilfældigt overfald, da han tjente i Abijan-missionen i Elfenbenkysten. Efter at have gentaget præsident Joseph F. Smiths lære om, at missionærer, der dør i missionsmarken, afslutter deres mission i åndeverden, sagde præsident Monson: "Han har blot afsluttet sin jordiske eksamen lidt tidligere." Ældste David B. Haight fra De Tolv Apostles Kvorum og ældste L. Aldin Porter fra De Halvfjerds' Præsidium talte ligeledes ved begravelsen.

At holde børn tæt til Kirken

Det Første Præsidentskab har sendt følgende brev, som skal læses højt ved nadvermøder og viderebringes af hjemmelærere i hele Kirken:

Overalt omkring os ser vi tegn på nedbrydende elementer, der er rettet mod at skade vore unge. Vi lykønsker inderligt de af vore unge, som vælger at følge Herrens vej og Kirkens program. Det glæder os at se, at troen tager til blandt vore unge, hvilket vi er dybt taknemmelig for.

Uheldigvis er der nogle, som bliver fanget i modstanderens net og langsomt kommer ud i inaktivitet og problemer. Vi er dybt bekymret for dem.

Vi opfordrer forældre til at vie alle deres kræfter til at undervise og opdrage deres børn efter evangeliske principper, hvilket vil bevare dem aktive i Kirken. Hjemmet er grundlaget for et retskaffent liv, og intet andet kan erstatte det eller varetage dets afgørende funktioner i opfyldelsen af denne opgave fra Gud.

Vi råder forældre og børn til at prioritere familiebøn, familieaftten, studium af og instruktion i evangeliet samt sunde familieaktiviteter højest. Uanset hvor værdige eller relevante andre krav eller aktiviteter måtte være, må de aldrig få lov til at erstatte de guddommeligt pålagte pligter, som kun forældre og familier kan udføre på rette måde.

Vi opfordrer indtrængende biskopper og andre kirkeledere til at gøre alt, hvad de kan, for at hjælpe forældre ved at sørge for tid og hjælp til dem, hvor det er nødvendigt, til at passe deres familie og opdrage dem på Herrens måde. Hvor det er muligt, bør søndagsmøder undgås, bortset fra møderne i tre-timersblokken og måske rådsmøder tidligt søndag morgen samt firesides senere om aftenen, således at forældre kan være sammen med deres børn. Når vi styrker familier, vil vi styrke hele Kirken.

HOVEDPUNKTER FRA KVINDEKONFERENCEN

"Væsentlige ting for hjemmet"

Julie Dockstader

Det kommende århundrede og det nye årtusinde kan blive en tid, der er værd af huske, sagde ældste L. Tom Perry fra De Tolv Apostles Kvorum i en tale ved en fireside den 29. april 1999 ved kvindekonferencen på Brigham Young University.

"Lad os glæde os over de eventyrlige forandringer, som vi har set i de sidste hundrede år," fortsatte ældste Perry. "De har velsignet vores tilværelse, forbedret vores helbred og trivsel og mindsket lidelse og elendighed. Men når vi erindrer os dette, lad os da også være kloge nok til at se de værdifulde ting, som er gået tabt, tendenser, der giver grund til bekymring, og situationer, som kan føre til sorg. At huske disse ting kan ligeledes være gavnligt, hvis vi, når vi gør dette, beslutter os for at fjerne os fra de ting, der fører os bort fra Gud og hans befalinger."

Ældste Perry var en af talerne til hovedmødet under den to dage lange årlige konference, som blev afholdt på BYU den 29.-30. april. Næsten 20.000 kvinder samledes for at høre i alt 109 foredrag. Derudover har måske 1 million set satellittransmissionen af 10 møder. Og for første gang i BYUs kvindekonferences historie blev der udført et humanitært tjenesteprojekt af både foredragsholderne og de besøgende ved arbejdsboder i hele Wilkinson Center.

Foredragsholderne talte om mangfoldige emner såsom familie og ægteskab, tiende, at være disciple og motion. En foretrukken del af konferencen var et foredrag under navnet "Styrke og visdom gennem erfaring", som blev holdt af Det Første Præsidentskabs hustruer - Marjorie P. Hinckley, Frances J. Monson og Ruth W. Faust - og døtrene Kathleen Hinckley Barnes, Ann Monson Dibb og Jana Faust Coombs.

Ældste Perry fokuserede i sin fire-

FOTO AF MARK PHILBRICK

Ved konferencens afslutning havde omkring 20.000 kvinder deltaget i tjenesteprojektet, som omfattede at lave hygiejnepakker, skoletasker og sterile afdækninger til operationer.

sidetale på tre tendenser i det 20. århundrede: (1) teknologiske fremskridt, (2) Kirkens vækst og (3) det der er sket med familien. Om teknologiske fremskridt talte han om forbedringer inden for transport, kommunikation og medierne. I forbindelse med Kirkens vækst opsummerede han, hvad hver af Kirkens præsidenter har bidraget med for at udbrede det genoprettede evangelium i hele verden.

Da han talte om familien forklarede han, at der er nogle ting, der er gået "tabt" i det forgangne århundrede. "Jeg mener, at en af de vigtige ting, som er gået tabt, er familiens måltider sammen. Tidligt i vores århundrede var det en selvfølge, at familien spiste alle deres måltider sammen." Blandt andre ting, der er gået tabt i familien, sagde han, er familiebøn, og at familien arbejder sammen. Han talte også om moderne bekvemmeligheder, som har sparet tid og kræfter. Men, spurgte han: "Har vi udfyldt denne overskydende tid med forlystelser eller andre projekter, som ikke styrker familien som det grundlæggende i samfundet? Vi bør nøje prioritere og planlægge meningsfyldt tid sammen med familien, som bevarer de væsentlige ting for hjemmet og familielivet, der var så stor en del af de tidligere generationer."

"Det uvurderlige gode"

Pagtens kvinder er anderledes end verdens kvinder, sagde Mary Ellen Smoot, Hjælpeforeningens præsidentinde, ved kvindekonferencen den 30. april. I sit foredrag under navnet "Dig og din afgørende rolle i dag" opfordrede søster Smoot: "Overvej den betydningsfulde rolle, som I spiller, for at få succes i jeres ægteskab, hjem og endda i den større familiekreds. Gør jeres familie til et eksempel på det, som Herren har til hensigt, at den skal være."

Søster Smoot nævnte følgende punkter, da hun talte om "det uvurderlige gode, som vi kan gøre":

- "Jeg ser os som værende fremragende besøgslærerinder, der opløfter vore søstre ved ord og eksempel.
- Jeg ser søstre der nyder hjemkundskabsmøderne, hvor de beriger venskaber og lærer om evangeliets principper og praktiske ting.
- Jeg ser søstre om søndagen med skrifterne og hjertet åbne for evangeliets gode ord. Jeg ser søstre, der faster og beder for hinanden.
- Jeg ser søstre, der centrerer deres liv omkring stærke vidnesbyrd om Jesus Kristus og hans gengivne evangelium.
- Jeg ser søstre, der modtager og giver undervisning i det evangeliske program for undervisning i boglige færdigheder.
- Jeg ser søstre i hjemmene, der er blevet tilflugtssteder, hvor der bedes, hvor der læses i skrifterne,

hvor der forventes venlighed, og hvor der hersker enighed.

- Jeg ser søstre, der beskæftiger sig med slægtshistorie og slægtsforskning.
- Jeg ser søstre klædt i hvidt gå i de fredfyldte gange i de hellige templer.
- Jeg ser søstre, der arbejder sammen i præsidentskaber og sammen med præstedømmet - søstre, der fastsætter familieværdier og skaber hjem, hvor der gives en vidunderlig opvækst.
- Jeg ser søstre, der morer sig sammen, ler af deres egne fejl, tager sig tid til at dufte til roserne og nyde livet.
- Jeg ser søstre, der oversvømmer jorden med kærlighedsgerninger i det stille.
- Jeg ser søstre 'med øjet alene henvendt på Guds ære' (L&P 4:5)."

"Et fastlagt mønster"

Vor himmelske Fader har fastlagt et mønster, sagde Ardeth G. Kapp, tidligere præsident for Unge Piger, i kvindekonferencens hovedtale den 29. april 1999.

"Det er et mønster, der ikke forandrer sig," fortsatte hun. "Det er et mønster, der er baseret på kærlighed og lydighed, offer og tjeneste. Det er mønster, der er gjort muligt gennem Jesu Kristi sonoffer, og som iværksættes, når vi indgår og holder hellige pagter. Vi kan vente at få modgang, men med hans hjælp kan vi leve op til udfordringen."

Hun uddybede dernæst tre aspekter i dette mønster:

- "Kærlighedens og lydighedens mønster. Herren har stillet betingelser for ophøjelsens belønninger og lovede velsignelser. At være discipel kræver en indsats - ikke en tøddel mere end vi kan klare, men intet mindre. Han ønsker, at vi skal blive ligesom ham. Vi er et pagtsfolk.
- Mønstret for ofre. Det offer, som vi skal give Herren i retskaffenhed, er et sønderknust hjerte og en angergiven ånd.
- Hellige pagters mønster. Det er i templet, at vi får en gennemgang af hele frelsesplanen. Af templets velsignelser lærer vi, at vi kan blive helbredt åndeligt såvel som fysisk."

I sine afsluttende bemærkninger sagde søster Kapp: "Med fornyet tillid og forpligtelse mod de pagter, som vi har indgået, vil vi på enhver måde blive gudfrygtige kvinder. Lad os tage imod vores profets kald om at rejse os som Zions kvinder."

"Nu er tiden inde"

Der er kun få steder, hvor en kvindes indflydelse er uerstattelig - familien er et af disse steder, sagde Virginia U. Jensen, førsterådgiver i Hjælpeforeningen, under kvindekonferencen den 29. april.

I sit foredrag "Familier - nu er tiden inde" forklarede søster Jensen: "Det tager tid at skabe en celestial familie. For himlens skyld, hvad gør vi med vores tid? Dette spørgsmål har aldrig haft større betydning end i disse sidste dage, hvor tiden er knap i mere end én forstand. Tiden går så hurtigt. Vi kan ikke gemme på den. Vi kan ikke købe den. Vi kan kun bruge den klogt. Vi må sætte den rette værdi på tiden, denne hellige, kostbare ting.

Jeres liv er værdifuldt, fordi I er uvurderlige for jeres børn og jeres andre familiemedlemmer," fortsatte hun. "Ingen kan gøre det, som I gør i jeres familie. I, der arbejder så flittigt for at skabe et retskaffent miljø i jeres hjem, udfører et stykke arbejde, der ikke kan købes. Jeres arbejdes frugt er sød og kostbar."

Søster Jensen rådede mødrene til at "tænke over jeres families behov og personligheder. Prioritér jeres opgaver i overensstemmelse med jeres forhold. Tag jeg dernæst af disse behov, så godt I kan, med den tid, I har. Hvis I helt ærligt har gjort jeres bedste, så hav ikke skyldfølelser. Tak blot vor himmelske Fader for jeres familie og jeres mulighed for at tjene, nære, nyde og undervise dem."

FOTO AF MARK PHILBRICK

Målet med 1.999 tjenestetimer blev nået på den første time og 18 minutter af kvindekonferencens tjenesteprojekt.

Hun forklarede dernæst: "Ikke alle kvinder bliver gift. Ikke alle kvinder vil få børn. Husk for det første, at alle tilhører en familie. For det andet kan man også udføre en mors arbejde som tante, søster, kusine osv. Vi kan styrke familier uden at være mor."

"Håbets repræsentanter"

Uden håb kan tilværelsen synes meningsløs, sagde Janet S. Scharman, dekan for de studerende på BYU. Hun holdt en kort åndelig tale den 30. april ved kvindekonferencen.

"Vi, som kvinder i Kirken, er i kraft af selve vores natur, guddommelige kaldelse og dybe forståelse af sande principper enestående kvalificeret til at være håbets repræsentanter, til at forstå tilskyndelser, når vi får dem og dernæst handle i overensstemmelse med dem på måder, som har evige konsekvenser," sagde hun.

Søster Scharman talte om afgørende begivenheder i vores liv, som kan finde sted uden andres godkendelse eller nogen oplagt støtte, og rådede: "De kan være frygtindgydende og ulideligt smertefulde - fysisk, følelsesmæssigt og åndeligt. Men budskabet til os lyder, at vi skal holde fast. Husk

på, hvem det er, der opmuntrer jer, og hvad budskaberne er. Kristi tilhvisken er altid trøst, fred og håb. Herren vil ikke svigte jer."

Mangel på håb er Satans stærkeste redskab, fortsatte hun. "Krigen er godt igang, lynangrebene er begyndt, og vi befinder os midt i dem. Det er ikke nogen særlig opmuntrende tanke, men når vi indser, at det virkelig er sådan, at tingene er, da kan vi forsvare os med Guds rustning. Alene denne forståelse kan bringe vores sjæl stor fred."

Søster Scharman tilføjede: "Vi kan ikke komme i det celestiale rige alene. Det betyder, at selv når det er svært, skal vi række ud til vores næste, vi skal undervise vore børn, vi skal støtte vores ægtefælle."

"Hvem vi er"

"Er det noget under," spurgte Sheri L. Dew, andenrådgiver i Hjælpeforeningen, "at fjenden af al sandhed og retfærdighed vil rette et totalt angreb på de sidste dages hellige kvinder?"

Søster Dew, der talte ved kvindekonferencens sidste møde, fortsatte: "Ud fra modstanderens synspunkt er vi farlige. Selvfølgelig vil han forsøge at bedrage os kvinder, der har en klar forståelse af hvem, vi er.

Vi ved, at vi er elskede, åndelige døtre af himmelske forældre. Vi er kvinder, som søger at høre Herrens stemme. Vi er kvinder, der er vores familie hengivne, kvinder hvis pagter og indfyldelse strækker sig gennem generationer, kvinder der ikke let lader sig bedrage, kvinder der finder moderskabet ædelt og nyder kvindeligheden; vi er retskafne, kærlige og rene."

Søster Dew foreslog tre "sikre steder":

- "At styrke os selv åndeligt. Vores første sikre sted findes i vore egne vidnesbyrd, som danner grundlaget for vores tro. Et personligt vidnesbyrd om Jesus Kristus og evnen til at høre hans stemme giver os vores første og mest pålidelige forsvar mod modstanderen.
- At styrke vores familie. Kirkens fundament og håb for fremtiden er familien, og der findes intet sikkert sted som i familien. Der findes kraft i familien, som vi ikke vil finde noget andet sted, en kraft der strækker sig over generationer og over på den anden side af sløret.
- At styrke familien i Kirken. Hvis der er noget sted i verden, hvor vi alle, uanset vores personlige forhold, bør føle os accepteret, nødvendig, værdsat og elsket, er det indenfor vores egen kirkefamilie. Og hver og en af os kan række ud til andre og hjælpe dem til at føle, at de hører til."

For sidste dages hellige kvinder:

"Kun himlen sætter grænsen"

Julie Dockstader

Der sker forunderlige ting, når man samler sidste dages hellige kvinder, sagde Wendy Watson, formand for kvindekonferencen 1999.

Og en af de mest forunderlige ting ved dette års kvindekonference var begivenheden "Verdensomspændende søsterskab gennem tjeneste", som blev afholdt den 28. april. Omkring 5.000 kvinder, som overværede den årlige konference, samledes i Wilkinson Center og J. Reuben Clark Law School for at sy, sortere og samle hygiejnepakker og andre ting til nødlidende familier i hele verden. Søster Watson fortalte, at rektor for BYU, Merrill J. Bateman, som er medlem af De Halvfjerds, kaldte begivenheden for den "største humanitære begivenhed, som Kirken nogensinde har været involveret i på et og samme sted."

Tjenesteprojektet, hvis oprindelige mål var 1.999 tjenestetimer til minde om det sidste år i dette århundrede, kom efterhånden op på 6.955 tjenestetimer. Størstedelen af arbejdet blev udført den første aften, men tjenestestederne i Wilkinson Center forblev åbne under hele kvindekonferencen, for at kvinderne kunne give deres tid mellem møderne. Ved konferencens afslutning havde ca. 20.000 kvinder hjulpet med at lave 31.000 hygiejnepakker, 2.500 pakker til nyfødte, 2.500 uddannelsespakker, 2.500 skoletasker, 31.000 syæsker, 372.000 knapper, 407 vatterede tæpper og 1.200 sterile afdækning til operationer. Derudover tog kvinder materialer med sig hjem for at hækle 2.000 bandager til spedalske patienter. Søster Watson forklarede, at disse ting bliver sendt til Salt Lake City for at blive distribueret til folk i nød.

Søster Watson udtrykte sin glæde over tjenestens succes og bemærkede, at det oprindelige mål på 1.999 timer blev nået efter 1 time og 18 minutters arbejde den 28. april. "Man sætter sidste dages hellige kvinder sammen med et formål og på et samlingssted, og kun himlen sætter grænsen", sagde hun. "De kom, de gav, og det gjorde en enorm forskel."

Hun var særligt henrykt over reaktionen den første aften. Trods et uvejr med kraftig regn, "kom de i flokkevis, og de blev," tilføjede hun.

Søster Watson spøgte med, at kvinderne syntes at nyde tiden så meget, at lederne af konferencen lavede sjov med, at de ville aflyse et foredrag om depression "på grund af manglende interesse."

Artiklerne om Women's Conference fra Church News, 8. maj 1999.

Kort nyt

• Ingen har nogensinde oplevet noget, som den tornado, der piskede gennem den sydlige del af Oklahoma City den 3. maj. En dopplerradar målte vindhastigheder på 513 km/t, den stærkeste stormstyrke der nogensinde er registreret. Tornadoen, der var så stærk, at det meteorologiske institut i USA lavede en ny kategori, F6, for at kunne sætte tal på dens styrke, lagde ødelæggelser bag sig på en 64 km lang strækning. Tornadoen blev på nogle tidspunkter målt til at være 1,6 km bred. Stormen, der affødte denne enorme tornado og mindst yderligere 25 mindre, dræbte 41 mennesker, heriblandt et medlem af Kirken, Hugh Underwood fra Tuttle Gren i Oklahoma Citys sydlige stav. Hans hustru, som ikke var medlem, blev også dræbt. 18 sidste dages helliges hjem blev ødelagt og endnu et dusin andre sidste dages hellige familiers hjem blev svært beskadiget. Ingen af Kirkens kirkebygninger i området blev beskadiget. Nødrationer blev uddelt fra biskoppernes forrådshuse i Oklahoma Citys sydlige stavscenter og fra Tuttle Grens kirkebygning i denne stav. Frivillige i hjælpearbejdet omfattede ca. 150 missionærer, som tjener i Oklahoma, Oklahoma City Mission. Craig Hawkins, en af de ti frivillige fra Plano Stav i Texas, sagde, at der ikke er nogen, som behøver at spørge, hvorfor Kirkens medlemmer kom for at hjælpe. "Spørgsmålet ville lyde: 'Hvorfor skulle vi ikke komme?' Vores stavspræsident ringede til dem her og spurgte, om de havde brug for hjælp. Svaret var ja."

• Omkring 125 sidste dages hellige elever var på Columbine High School i Littleton, Colorado, da skyderiet og bombeangrebet den 20. april resulterede i, at 12 elever, en lærer og to attentatmænd blev dræbt. Ingen medlemmer blev dræbt, men en ung sidste dages hellig fik adskillige skudsår, og flere andre var vidne til blodbadet. "En af vore elever fik rettet et skydevåben mod sit hoved," berettede seminarlærer Rob Hildebrandt. "Mange af vore elever krøb sammen i hjørnerne i klasseværelserne." Under angrebet tog omkring 70 tilflugt i en sidste dages hellig seminarbygning, og den aften samledes omkring 600 medlemmer ved stavscentret til en åndelig tanke, hvorefter rådgivere og psykologer fra SDH-socialtjeneste og andre organisationer talte med de unge og forældrene. Efterfølgende møder og tjenesteprojekter blev afholdt til støtte for ofre og vidner.

Darin Jones fra Plano Stav i Texas bruger en hakke for at nedbryde muren i et hus, der er blevet ødelagt af tornadoen.

Medlemmer fra et ward for enlige voksne fra Norman Stav i Oklahoma søger i brokkerne efter fotografier, papirer og andre ting, der kan have affektionsværdi for ejeren af hjemmet.

Den britiske folketælling fra 1881 kan fås på CD-ROM

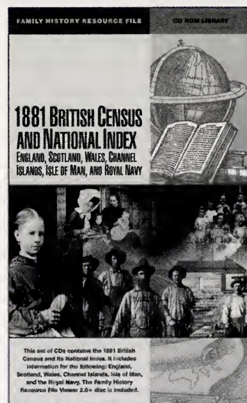
Efter flere end 2,5 million timers frivilligt arbejde har Kirken udgivet en CD-ROM-pakke på 25 CD'er, der indeholder slægtshistoriske oplysninger om 30 millioner mennesker i England, Wales og Skotland fra den britiske folketælling i 1881. "Dette projekt er resultatet af en enorm deltagelse af enkeltpersoner, et samarbejde mellem bogstaveligt talt tusinder af mennesker, der er gået højt op i at skabe den mest komplette, omfattende og største folketællingsdatabase, der til dato er lavet," sagde ældste D. Todd Christofferson fra De Halvfjerds og administrerende leder for Slægtshistorisk Afdeling.

Det automatiserede indeks eller databasen blev påbegyndt i september 1987 og er resultatet af en samlet indsats af omkring 10.000 frivillige fra United Kingdom's Federation of Family History Societies (Storbritanniens sammenslutning af slægtshistoriske foreninger, o.a.) samt Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Der er blevet gjort alt for at gengive oplysningerne, som de originalt er nedskrevet af de britiske indsamlere af mandtalslister til folketællingen i 1881. Selv indlysende fejl er bibeholdt for at lade brugerne selv bedømme oplysningerne.

"Hver side af folketællingen - over 1 million sider - er blevet overført til mikrofilm og fotokopieret," sagde Richard E. Turley jun., administrerende leder af Slægtshistorisk Afdeling. Han forklarede, at hver oplysning i folketællingen omhyggeligt er blevet afskrevet to gange af afskrivere, og ofte fra næsten ulæselige fotokopier eller mikrofilm, og kontrolleret for nøjagtighed flere gange, inden de er blevet ført ind på computere. I løbet af projektet er der blevet brugt 369 computere, og 11.266 disketter med folketællingsoplysningerne er blevet indsendt.

Folketællingen på 25 CD'er omfatter et nationalt indeks på 8 CD'ere samt en oversigt, som gør det muligt for brugerne at søge hurtigt i hele databasen på 30 millioner navne. For at gøre folketællingen lettere at anvende er oplysningerne delt op i otte områder: East Anglia, Greater London, Midlands, North Central, Northern Borders and Miscellany, Southwestern, Scotland og Wales and Monmouth. Databasen omfatter mennesker, som rejste på både eller skibe, eller som levede i fattighuse, på psykiatriske institutioner, arbejdsanstalter, skoler, hospitaler og under andre utraditionelle beboelsesformer på det tidspunkt, da folketællingen blev foretaget.

Folketællingen kan købes samlet med 25 CD'er (US $33) eller som separate CD'er for områderne gennem Kirkens distributionskanaler. Krav til computeren: Pentium processor (eller tilsvarende); Windows 95, 98 eller NT 4.0+; minimum 8 MB RAM (16 MB anbefales); CD-ROM-drev (8x anbefales); SVGA-skærm med 256-farve-videokort samt 25 MB fri på harddisken.

Den største folketælling, der nogensinde er blevet samlet i en database, kan nu fås på CD-ROM til hjemmebrug.

Sidste nyt om templer

Det første spadestik til det andet tempel i Mellemamerika blev af ledere beskrevet som en "herlig dag" for de tre lande i tempeldistriktet - Costa Rica, Nicaragua og Panama. Ældste Lynn G. Robbins fra De Halvfjerds og førsterådgiver i Mellemamerikas områdepræsidentskab præsiderede den 24. april over ceremonien for templet i San José i Costa Rica.

Ældste Monte J. Brough fra De Halvfjerds og præsident for Nordamerikas sydøstlige område præsiderede over ceremonien ved det første spadestik til templet i Baton Rouge i Louisiana den 27. april. Over 2.000 medlemmer fra ni stave samledes under en klar, blå himmel for at overvære ceremonien.

"En ny æra for Uruguay" indledtes med ceremonierne ved det første spadestik til templet i Montevideo i Uruguay. Ældste Richard G. Scott fra De Tolv Apostles Kvorum og tidligere missionær i Uruguay præsiderede over ceremonien den 27. april.

Hawaiianske hellige på Den Store Ø

af Wally Bell

Da Kirkens embedsmænd fremlagde deres forslag om et nyt tempel for Hawaiis Kailua Village planlægnings- og designkomité, mødte flere end 250 trofaste kirkemedlemmer og venner op til mødet i deres bedste søndagstøj. Komiteens medlemmer blev forbløffede over den støtte, som forslaget havde affødt, og forslaget gik let igennem. Det første spadestik til templet blev foretaget den 13. marts.

I mange år havde de hellige på øen Hawaii, kaldet Den Store Ø, måttet ofre for at komme i templet i Laie, på øen Oahu. "Det kostede omtrent 500 dollars for et par at besøge templet," siger John Sakamaki, stavspræsident i Hilo stav på Hawaii. "Et nyt tempel på Den Store Ø vil være en stor velsignelse for medlemmerne både økonomisk og åndeligt."

Philip A. Harris, stavspræsident i Kona stav på Hawaii, er enig. "Dette er en af de mest betydningsfulde begivenheder på Den Store Ø," siger han. "Templet vil velsigne alle mennesker i området med dets tilstedeværelse."

Kirkens historie på Hawaiiøerne går tilbage til 1850, hvor de første sidste dages hellige missionærer ankom til Honolulu på øen Oahu. Missionærerne gik igang med at udforske de omkringliggende øer, herunder Den Store Ø, idet de håbede at kunne udbrede de gode tidender om det genoprettede evangelium. De fleste af Hawaiis befolkning med engelsk baggrund afviste budskabet, men de indfødte hawaiianere var mere modtagelige.

De fleste indfødte omvendte på Den Store Ø var fiskere og små bondefamilier. De første missionærer hjalp med at oprette over to dusin ganske små grene over hele Den Store Ø, hvorend der var nok omvendte til at tilbede sammen og studere budskabet om det genoprettede evangelium.

Joseph Borges på 81 år er medlem af Hilo stav på Hawaii og kan huske, at de første medlemmer af Kirken elskede Herren, elskede evangeliet og var i besiddelse af stærke vidnesbyrd. Bror Borges var i 10 år præsident i Keaukaha Gren og den første biskop, da den blev til et ward.

Shirley Kekealani fra det lille ranchsamfund Puuanahulu siger, at missionærerne i Kalaoa Gren i North Konadistriktet, vandrede over lavamasser og grusveje - en afstand på ca. 32 km - for at besøge de hellige i dette samfund. "Det var ydmyge missionærer, og vi nærede så megen aloha [varme følelser] for dem," siger hun. Hun kan huske, at hendes tante Hattie Sanford åbnede sit hjem for kirkemøder og senere donerede en del af sin ejendom, hvor den første kirkebygning i Puuanahulu blev bygget.

I dag er der to stave på øen: Hilo stav på Hawaii med seks ward og én gren og et samlet medlemstal på 3.400, samt Kona Hawaii Stav med otte ward og 3.000 medlemmer. Der bliver døbt nye medlemmer i rask tempo takket være trofaste, energiske fuldtidsmissionærers og medlemmers indsats.

En nyomvendt, den 21-årige Ben Utrera fra Kailua-Kona, siger, at han inden at have lært om de sidste dages helliges tro var kommet i en anden kirke, men indså, at der manglede noget. En søndag kørte han tilfældigvis i nærheden af Konas stavscenter, hvor der blev afholdt stavskonference. Han blev nysgerrig og parkerede sin bil og gik ind i bygningen, hvor han

Stavscenter i Kona på Hawaii. Kona Hawaii Stav og Hilo Hawaii Stav dækker øen Hawaii.

Carol Lightner og hendes søster Shirley Keakealani tilhører Kona 1. Ward.

blev mødt af Richard Hunt fra Honomakau ward, og som inviterede ham ind og besvarede nogle af hans spørgsmål. Senere samme dag blev bror Utrera præsenteret for fuldtidsmissionærerne, og to måneder efter blev han døbt. "Jeg tror, at jeg blev ført af Ånden til Kirken," siger han. "Jeg har aldrig været så lykkelig. Jeg har et stærkt vidnesbyrd, og jeg beder til, at jeg kan motivere min familie til at nyde det genoprettede evangeliums velsignelser."

Mange sidste dages hellige familier i Hilo og Kona stave har flittigt anvendt evangeliet i deres liv. Familien Junichi og Shirley Nakamoto fra Kealakekua Ward i Kona Stav er eksempler på forældre, som opdrager deres børn i kærlighed og retskaffenhed. Bror Nakamoto opdrætter fjerkræ, og deres syv børn har arbejdet på farmen for at tjene nok penge til deres uddannelse. Indtil nu har fem af børnene været på mission, fire er blevet gift i templet, og alle har taget eller er ved at tage en videregående uddannelse. De fire drenge i familien er ørnespejdere. Når man spørger bror Nakamoto om årsagen til familiens succes, gengiver han en udtalelse af profeten Joseph Smith: "Vi lærer dem de rette principper og lader dem styre sig selv."

Medlemmerne i Hiloo og Kona stave fortsætter med at høste de velsignelser, som evangeliet bringer dem i deres liv, idet de ivrigt venter på færdiggørelsen af deres nye tempel. Deres eksempler på flid og tro inspirerer dem omkring dem og hjælper Kirken med at blomstre på øen Hawaii.

Nye missionspræsidenter

Allan T. Clarke, 55, Den Svenske Mission, Taylor 3. Ward, Ogden Utah West Stake, lærer i seniorklassen, tidligere stavspræsident, højrådsmedlem, biskop, vejleder for præsternes kvorum, ældsternes kvorumspræsident og missionær i Sverige, skoleinspektør, tog bacheloreksamen i grundskoleuddannelse fra Weber State University samt en magistergrad i uddannelsesadministration og administration inden for grundskoleuddannelse fra BYU. Født i Ogden, Utah, og søn af Thomas Leroy og Eliza J. Smith Clarke; gift med Shirley Stradling, fem børn. Hun er leder af familiens uddragningsprogram i staven, tidligere præsidentinde og rådgiver for Unge Piger i staven, præsidentinde og rådgiver i Unge Piger i wardet, musikleder i Primary samt leder af Hjælpeforeningens hjemkundskabsmøder; har gået på Mesa Community College; født i Mesa, Arizona, datter af Ephraim og Eleanor Nichols Stadling.

Kim M. Johnson, 52, Den Finske Mission; Highland 2. Ward, Pocatello Idaho Highland Stake; rådgiver til missionspræsidenten i Idaho Pocatello Mission; tidligere stavspræsident og rådgiver, højrådsmedlem, biskop, rådgiver i Unge Mænd samt missionær i Den Finske Mission; institutlærer; tog bacheloreksamen i sociologi og magistergrad i fritidsbeskæftigelse fra BYU; født i Brigham City, Utah, søn af Conrad A. og Norma Monson Johnson; gift med Pamela Rogers; fem børn. Hun tjener sammen med sin mand i Idaho Pocatello Mission; tidligere dirigent for wardskoret, rådgiver i præsidentskabet for stavens Unge Piger, rådgiver i wardets hjælpeforeningspræsidentskab, leder af lejr- og sportsaktiviteter i Unge Piger; tog bacheloreksamen og magistergrad inden for uddannelse fra BYU; født i Nampa, Idaho, datter af Milford J. og Myrtle Nelson Rogers.

Jan T. Tveten, 63, Den Norske Mission; Rochester Ward, Centralia Washington Stake; højrådsmedlem og tempeltjener; tidligere stavssekretær, højrådsmedlem, biskop og rådgiver samt rådgiver for præsternes kvorum, leder af Washington State Parks; tog bacheloreksamen som byggeingeniør fra University of Washington; født i Skien, Norge, søn af Karl og Ingerborg Lunden Tveten; gift med Ruth Dahle, syv børn. Hun er rådgiver i wardets præsidentskab for Unge Piger og tempeltjener, tidligere præsidentinde for Unge Piger i staven, præsidentinde i wardets Hjælpeforening og Primary; født i Missoula, Montana, datter af Alton Hill og Zelda B. Jensen Dahle.

Yderligere ideer til fællestid, september 1999

Følgende er yderligere ideer til fællestid, som lederne i Primary kan bruge sammen med de ideer til fællestid, der er trykt i Liahona i september 1999. Se "Vi kan bære vidnesbyrd" på side 2 og 3 i Lille Liahona for at se den lektion, vejledning og aktivitet, der passer sammen med disse ideer.

1. Fortæl børnene, at vi lærer mange ting gennem vore fem sanser, men at åndelig lærdom overgår disse. Bed fem børn om at sætte sig på en stol med ansigtet mod resten af børnene. Spørg det første barn: "Hvor mange børn sidder der i klassen på første række?" (eller et andet spørgsmål om noget, som han eller hun kan se). Stil dig bag et andet barn og pust, fløjt eller ring med en klokke uden at lade ham eller hende se. Spørg, hvad barnet hørte, og hvorfor han eller hun tror, at det er det, som det er. Giv det tredje barn bind for øjnene, og bed ham eller hende om at røre ved et stykke sandpapir eller sæbe. Spørg, hvad han eller hun mærkede. Få den fjerde til at lukke øjnene stramt i og lugte til en citron eller en anden genkendelig lugt. Bed ham eller hende om at sige, hvad det er. Få det femte barn til at lukke øjnene (eller giv det bind for øjnene) og lad det smage noget sødt eller salt. Spørg, hvad det er. Forklar, at vore sanser er vigtige redskaber, hvormed vi kan samle oplysninger om verden. Der er andre vigtige måder, hvorpå vi kan kende ting. Spørg, om nogen af børnene tror, at deres familie elsker dem. Hvordan kan vi vide dette? Spørg om nogen af børnene føler godt ved at læse i Mormons Bog alene eller sammen med deres familie. Hvor mange kan lide at læse eller høre om historierne i den? Disse gode følelser er begyndelsen til et vidnesbyrd om, at Mormons Bog er sand. En anden måde, hvorpå vi kan vide noget, er gennem Helligåndens kraft. Læs Moroni 10:5 sammen med børnene. Når Helligånden vidner for os, kan vi kende sandheden, endda mere sikkert end når vi stoler på vore sanser. Spørg, hvad nogle af de vigtige ting er, som Helligånden vil bære vidnesbyrd for os om, når vi beder, holder befalingerne og fortsat vokser i evangeliet. Få børnene til at sætte følgende ordstrimler op: VOR HIMMELSKE FADER LEVER. JESUS KRISTUS ER FRELSEREN. JOSEPH SMITH ER EN PROFET. MORMONS BOG ER GUDS ORD. DER ER EN LEVENDE PROFET I DAG. Bær dit eget vidnesbyrd om, at disse ting er sande, og at vor himmelske Fader og Jesus Kristus elsker børnene og vil hjælpe dem med at få deres egne vidnesbyrd.

2. Kirken bygger nye templer overalt i verden. Det er vigtigt for os at opbygge vores vidnesbyrd, så vi vil være rede til at gå i templet og indgå pagter der. Forstør et billede af et tempel, og sæt det fast på noget kraftigt papir. Lav det til et puslespil ved at klippe det i fem store stykker, hvoraf et af dem er fundamentet. Lav en ordstrimmel og et "hjælpekort" (se herunder) til hver puslebrik, hvorpå der står: "Slå op på følgende skriftsted for at finde ud af en ting, som Herren forventer, at vi gør for at få eller opbygge et vidnesbyrd : [indføj skriftstederne]. Vælg en primarysang, som opmuntrer os til at gøre dette." Giv en puslebrik og et hjælpekort til hver klasse. Få dem til at læse skriftstedet og afgøre, hvad det er, som de kan gøre for at få eller opbygge et vidnesbyrd. Få en repræsentant for klassen til at lægge puslebrikken på plads og sætte den tilhørende ordstrimmel op. Få dernæst klassen til at lede Primary i at synge den sang, der er valgt. Henvisninger til ordstrimler og skriftsteder: • BED/Matt 7:7; Matt 14:23; Alma 5:46; L&P 88:126; STUDÉR SKRIFTERNE / Mark 12:24; Matt 4:4; Joh 5:39; HOLD BEFALINGERNE / Matt 5:19; Joh 14:15; Mosiah 2:22; L&P 93:20; FØLG DE LEVENDE PROFETER / Jeremias 1:7; Amos 3:7; L&P 124:45; LYT TIL HELLIGÅNDEN, SOM VIDNER OM JESUS KRISTUS / Joh 15:26, 2 Nephi 31:18; Jacob 7:10-12; Moses 1:24.

3. Der findes mange måder, hvorpå vi kan bære vores vidnesbyrd. En måde er gennem musik. Arbejd sammen med musiklederen til denne Fællestid. Bed børnene om at sige, hvad primarysangen hedder, når pianisten spiller et par af de første toner, eller når du nynner den første linie. Når et barn siger, hvad sangen hedder, så få ham eller hende til at komme op foran i klassen, som om han eller hun skulle bære vidnesbyrd og syng sangen sammen med resten af Primary. Du kan få to eller flere børn til at komme op foran samtidig, især ved de lange sange. Stil et spørgsmål eller to for at hjælpe børnene med at forstå, hvad der bæres vidnesbyrd om i hver sang.

4. Se efter generalautoriteternes udtalelser i Lille Liahona eller konferenceudgaven af Liahona. Vore ledere bærer ofte vidnesbyrd om evangeliets principper ved at fortælle om personlige erfaringer. Se også "De vidner om ham", Lille Liahona, september 1999, s. 8; "Vidnesbyrd, Lille Liahona, september 1999, s. 13; "Mimis vidnesbyrd", Lille Liahona, september 1999, s. 14.

Generalautoriteter deler evangeliske budskaber

Adskillige generalautoriteter har ved taler ved forskellige lejligheder delt deres indsigt og følelser. Følgende er højdepunkter fra udvalgte taler.

Ældste Neal A. Maxwell

"Gud har skabt alle verdens nationer fra samme ophav," sagde ældste Neal A. Maxwell fra De Tolv Apostles Kvorum ved en middag og reception, der blev afholdt den 17. marts i New York City for at belyse Brigham Young Universitetets islamiske oversættelser. "Selvom vi ikke er af samme trosretning, skal vi huske vores oprindelige slægtshistorie."

Også til stede var ældste Merrill J. Batemam fra De Halvfjerds, præsident for Brigham Young University og ældste Donald L. Staheli fra De Halvfjerds, medlem af områdepræsidentskabet for Nordamerika Nordøst. Blandt gæsterne var ambassadører fra FN, højtstående medlemmer fra EU's sekretariat, generalkonsuler og andre diplomater fra 35 islamiske nationer i Mellemøsten, Østeuropa, det sydlige Stillehavsområde og Afrika.

I sine bemærkninger sagde ældste Maxwell: "Gud er kilden til lys i himlen og på jorden. Vi deler den tro med jer. Vi modstår den lærde verden. Vi tror sammen med jer, at livet har et formål og en mening. Vi tror, at der er dem, som ihukommer Gud, og dem, som ikke gør det. Vi er ivrige efter, at folk husker Gud." Han sagde også: "Vi roser jer for jeres bekymring for familien som institution."

De islamiske oversættelser, der er sponsoreret og bestyret af BYU's center for bevarelse af oldtidstekster og udgivet af University of Chicaco Press, gør mange vigtige, klassiske, islamiske og filosofiske skrivelser tilgængelige for den vestlige verden.

Ældste John K. Carmack

Da ældste John K. Carmack fra De Halvfjerds, den 20. marts talte ved Brigham Young University ved et symposium med titlen: "Brigham Young: Forestillinger og realiteter", sagde han: "Det sammenlignelige billede, som jeg ser, er af Fader Abraham. Ja, udvandringen fra Nauvoo til den store Salt Lake-dal var nødvendig og spændende, og sammenligningen med Moses passer. Vi ser tilbage på den store begivenhed med stolthed, ligesom jøderne gør med udvandringen fra Ægypten. Men det billede af præsident Young, som slår mig som det store og mindeværdige, er det af en stor patriark, fader, en mand, der præsiderede over og ledede arbejdet med at grundlægge et folk og evangeliske lærdomme i bjergene og dalene, som blev deres vestlige Kana'an.

Abraham, bemærkede ældste Carmack, var i fare i sit hjemland Ur i Kaldæa og tog sin familie og tilhængere til et land, der var forberedt til dem af Herren. Ligeså "var præsident Young og de hellige i fare i Illinois. Herren Jehova ledte dem til et sikkert sted langt fra den nation, der havde afvist dem, og hvis pøbler, der uhindret af retssikkerheden og grundloven, truede deres overlevelse. Selve dalen ved Den Store Saltsø, må i sandhed have mindet om Kana'an med dens salte sø.

Idet ældste Carmack fortsatte sine tanker, med hvordan præsident Young passer ind i det arabiske mønster, sagde han: "Jehova kunne ikke bede Abraham om noget, som han ikke ville gøre, end ikke at ofre sin arving og eneste søn med Sarah. Med lignende fuldkommen tro på Jehova, har præsident Young tænkt over, hvad han og de hellige havde gjort: 'Jeg kan sige, sandt og ærligt, at i alt mit arbejde har tanken om, hvad min belønning vil være, aldrig strejfet mig eller om min krone vil blive stor eller lille, eller om jeg i det hele taget vil få nogen krone, en lille besiddelse, en stor besiddelse eller ingen besiddelse ... Det eneste, som jeg har haft i mine tanker, har været, at det var min pligt at gøre Guds vilje og at arbejde for at etablere hans rige på jorden'" (Kirkens præsidenters lærdomme: Brigham Young, 1997, s. 116).

Ældste Bruce C. Hafen

Ældste Bruce C. Hafen, der er fra De Halvfjerds og rådgiver i områdepræsidentskabet for Australien/New Zealand bemærkede ved en nyligt afholdt kongres for sammenslutningen af mormonterapeuter og rådgivere, hvordan det moderne samfund havde "mistet ideen" ved ægteskab og forvildet sig bort fra ægtemænds og hustruers rigtige roller. Emnet for kongressen var "modstå skilsmisse-bølgen."

Ældste Hafen sagde, at folk i ægteskab skal tænke "dybere" over ægteskabets natur, og hvorvidt de er i et pagtsforhold eller blot i en kontraktaftale. Et kontraktægteskab, sagde han, er baseret på en forventning om lykke, en forventning om enhed, der er fri for problemer. Sådanne par "gifter sig for at opnå fordele, og de bliver der lige så længe, de modtager de fordele, de regner med." Ligesom de upålidelige lejesvende i lignelsen fra Det Nye Testamente, som var ansat til at passe på fårene, går folk i kontraktægteskaber deres vej, "når modgangens ulve kommer".

Par i pagtsægteskaber lærer på den anden side at bære alle byrderne. "Når et pagtsfolk får problemer, arbejder de sig igennem dem," sagde ældste Hafen. "De gør det som et par."

Ældste Alexander B. Morrison

"Det er billig velgørenhed, at ønske at hjælpe de fattige, men ikke være villig til at lære dem at kende," sagde ældste Alexander B. Morrison fra De Halvfjerds, områdepræsident for Utah Nord ved en nyligt afholdt to-dages konference, der omhandlede emnet: "At investere i de fattige."

I sine bemærkninger beskrev ældste Morrison et nytænkende forsøgsprogam i Kirken, der lige nu er i gang i 15 stave i større byer for at hjælpe de nødlidende. Tre slags hjælpere deltager; folk fra Kirken, der bliver kaldet af biskoppen til at arbejde med familier på en ikke-fordømmende måde og hjælpe dem med at lære, hvordan de kommer ud af fattigdommen; frivillige fra samfundet, som arbejder med projekter som for eksempel at hjælpe med lektierne i skoler i storbyer, samt andre specialister - deriblandt automekanikere, advokater, håndværkere og rådgivere - der donerer arbejde eller får en mindre betaling.

"Efterhånden som flere folk bliver opmærksom på behovene, ser vi spontane kærlighedshandlinger overalt," sagde ældste Morrison. Han tilføjede, at det at hjælpe andre kræver tålmodighed og villighed til at dele venlighed, og at de frivillige vokser åndeligt, når de hjælper. I dette forsøgsprogram er 240 kirkemedlemmer blevet kaldet og trænet, og de tjener knap 7.000 timer hver uge. 500 andre frivillige tjener deltids i 15 skoler i den indre by som lektiehjælp og privatlærere. Cirka 700 familier, ialt flere end 2.000 enkeltpersoner, bliver hjulpet.

Opførelse af kirkebygninger tager til

Præsident Gordon B. Hinckley sagde om behovet for nye kirkebygninger: "Vi skal kunne huse vores folk, når de kommer ind i Kirken." Dette sagde han i en tale på Brigham Young University den 6. november 1998. "Vi oplever en kombination af tilgang af nyomvendte og en naturlig tilgang på omkring 400.000 om året. Det svarer til 160 nye stave på 2.500 mennesker hvert eneste år. Vi bygger 350 til 400 nye bygninger om året, og vi er begyndt at sakke bagud. Vi må øge vores indsats, og det vil vi gøre."

Udover kirkebygninger og templer på verdensplan skrider store byggeprojekter ligeledes frem i Kirkens hovedsæde i Salt Lake City. På den anden side af gaden nord for Tempelpladsen vil en bygning med plads til 21.000 stå færdig inden for et år. I maj blev Main Street lukket permanent mellem North Temple Street og South Temple Street, så man kunne begynde at anlægge et torv for fodgængere, som skal forbinde Tempelpladsen og det område, hvor Kirkens kontorbygning og andre faciliteter findes. I juni begyndte opførelsen af en automatiseret forråds- og distributionsfacilitet ved Kirkens hoveddistributionscenter.

Kirkens bygninger på verdensplan pr. 1. maj 1999 omfatter:

- Over 5.400 kirkebygninger i USA og Canada.
- Over 6.600 kirkebygninger uden for USA og Canada.
- 57 fungerende templer.
- 18 missionærskoler.
- 434 seminarbygninger.
- 313 institutbygninger.

Slægtshistorisk internetside afprøves

Kirken begyndte for nyligt en offentlig test af en ny slægtshistorisk internetservice, der kan findes på adressen www.familysearch.org. Denne test er åben for enhver med adgang til Internettet; der skal ikke bruges nogen speciel kode eller andet.

Når testen er færdig, og denne service formelt er sat i gang, forventes det, at det letter folk i deres søgen efter deres slægtshistorie. Detaljerede forklaringer om internetsidens forskellige elementer og databaser, vil være tilgængelige på det tidspunkt.

Af andre internetrelaterede nyheder, rapporterer Kirkens talsmand Dale Bills, at Kirkens officielle Internetside, der ligger på www.lds.org, får mellem 200.000 og 250.000 besøg hver dag. Internetsiden, der foreløbig er tilgængelig på 19 sprog, har et arkiv over generalkonferencer, slægthistorisk information, nyhedsudgivelser og statistikker, der er relateret til medierne. Til medlemmerne, er der hjælpekilder, der strækker sig fra pionerhistori til interaktive vejledningshæfter for familien, og der er online-bestilling af et gratis eksemplar af Mormons Bog eller videoen Together Forever. "Vi ser Internettet som et yderligere kommunikationsmiddel, som vi vil bruge til at give korrekt og nemt tilgængelig information om Kirken," sagde bror Bills.

Tidskapsel fra Søndagsskolen åbnet

Dette år markerer 150-året for organiseringen af Kirkens søndagsskole. Idag betjener Kirkens søndagsskoleprogram mere end otte millioner unge og voksne i 162 lande. Ved et møde, der blev afholdt den 1. april i lobbyen i Joseph Smith Memorial Building til minde om organiseringen, åbnede præsident Gordon B. Hinckley en tidskapsel, der blev forseglet i 1949 for at markere 100-året for Søndagsskolen. Medlemmer af Det Første Præsidentskab, De Tolv Apostles Kvorum og Søndagsskolens hovedpræsidentskab og andre generalautoriteter var også til stede.

Søndagsskolens 100-års kasse, der var lavet af eksotisk træ fra alle Kirkens 39 internationale missioner i 1949, indeholdt et brev fra søndagsskolens hovedpræsidentskab i 1949, en mindebog, grammofonplader samt diverse bøger, fotografier, programmer og certifikater. "Dette er en mindebog," sagde præsident Hinckley. "Det er vidunderligt."

Efter åbningsceremonien blev kassen og dens indhold vist på Kirkens museum for de sidste dages helliges kunst og historie. En 150-års kapsel, der skal åbnes i 2049, er ved at blive forberedt til at blive forseglet ved generalkonferencen i oktober i 1999.

FOTO: DON GRAYSTON, BRAGT MED TILLADELSE AF CHURCH NEWS

Præsident Hinckley holder en grammofonplade op, som var gemt i Søndagsskolens tidskapsel.

Tempelstatus

Elleve nye templer bekendtgjort.

I marts bekendtgjorde Det Første Præsidentskab, at yderligere to templer vil blive bygget i Mexico. De nye templer vil blive bygget i Oaxaca og Tuxtla Gutiérrez. Seks yderligere templer blev også bekendtgjort i marts. Disse vil blive bygget i Louisville i Kentucky; Medford i Oregon; Oklahoma City i Oklahoma, Adelaide i Australien, København i Danmark og San José i Costa Rica.

Det Første Præsidentskab bekendtgjorde endnu tre nye templer i april, og har derved bragt antallet af enten indviede eller planlagte templer op til 112. Disse tre nye templer vil blive bygget i Reno i Nevada og i Guadalajara og Veracruz i Mexico.

Første spadestik til templer

Første spadestik blev taget til templet i Edmonton i Alberta den 27. februar. Ældste Yoshihiko Kikuchi fra De Halvfjerds præsiderede over ceremonien.

Tre spadestiksceremonier blev afholdt den 13. marts. Ceremonien i Kona på Hawaii blev præsideret over af ældste John B. Dickson fra De Halvfjerds, som også er områdepræsident for Nordamerika Vest. Ceremonien for templet i Nashville i Tennessee blev præsideret over af områdepræsidenten for Nordamerika Øst, ældste John K. Carmack fra De Halvfjerds. I det sydlige Mexico præsiderede ældste Carl B. Pratt fra De Halvfjerds over spadestiksceremonien til templet i Oaxaca. Ældste Pratt er områdepræsident for Mexico Syd.

Ceremonier i forbindelse med første spadestik blev også afholdt den 20. marts fire forskellige steder. Ældste L. Lionel Kendrick fra De Halvfjerds, områdepræsident for Nordasien præsiderede over det første spadestik til templet i Fukuoka i Japan. Ældste Richard E. Turley, sen. fra De Halvfjerds, rådgiver i stavspræsidentskabet i Mexico Syd, var sammen med lokale stavsledere med til at tage første spadestik til templet i Tuxtla Gutiérrez. Ældste John B. Dickson fra De Halvfjerds præsiderede over og ledede ceremonierne ved templet i Fresno i Californien. I Melbourne i Australien præsiderede ældste P. Bruce Mitchell, en halvfjerdserområdeautoritet og rådgiver i områdepræsidentskabet for Australien/New Zealand, over ceremonien i forbindelse med det første spadestik.

Ældste Gary J. Coleman fra De Halvfjerds, andenrådgiver i områdepræsidentskabet for Nordamerika Nordøst, var sammen med lokale kirkeledere med til at tage første spadestik den 9. april til templet i Montreal i Quebec.

99989 110 EUROPE NORTH AREA (DANISH)